

31.03.2022r.

BP.5132.125.2022

2022.105602.AGG

S. – T. Sp. z o.o. Sp. k.

Decyzja nr 64/2022/BP
Prezesa
Narodowego Funduszu Zdrowia

Na podstawie 109a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą o świadczeniach”, oraz art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. 2021 r. poz. 162, z późn.zm.), zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców”, po rozpatrzeniu wniosku złożonego przez S.-T. Sp. z o.o. Sp. k., NIP: ..., KRS: ..., zwanym dalej „Wnioskodawcą” lub „Spółką” o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu,

uznają za prawidłowe stanowisko wnioskodawcy zawarte we wniosku

Uzasadnienie

W dniu 2 marca 2022 r. S.-T. Sp. z o.o. Sp. k. reprezentowana przez pełnomocnika złożyła wniosek o wydanie pisemnej interpretacji w indywidualnej sprawie na podstawie art. 34 ust. 1 Prawa przedsiębiorców w zw. z art. 109a ust. 1 ustawy o świadczeniach. Wnioskodawca przedstawił stan faktyczny wskazując:

Wnioskodawca jest spółką komandytową. Jeden ze wspólników ma otrzymywać dodatkowe wynagrodzenie za prowadzenie spraw spółki. Wprawdzie ustawa z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r., poz. 1526 ze zm.) – dalej „KSH”, a dokładnie art. 46, nie przewiduje wynagrodzenia dla wspólnika za wykonywanie ww. czynności, jednak w umowie spółki można postanowić inaczej, o czym stanowi art. 37 § 1 KSH. Tak też jest w przypadku Wnioskodawcy. W umowie spółki występuje zapis dotyczący wynagrodzenia przysługującego komplementariuszowi, a następnie na podstawie uchwały Wspólników określono szczegóły wynagrodzenia m.in. kwotę, czy termin wypłaty. W związku z zaistniałym stanem faktycznym u Wnioskodawcy wystąpiły wątpliwości, co do podlegania wynagrodzenia komplementariusza obowiązkowej składce zdrowotnej.

W tak wskazanym i opisanym stanie faktycznym, przedsiębiorca postawił pytanie:
Czy w związku z zaistniałym stanem faktycznym, od wynagrodzenia komplementariusza, przysługującego z tytułu prowadzenia spraw spółki, należy odprowadzić obowiązkową składkę na ubezpieczenie zdrowotne?

Wnioskodawca przedstawił własne stanowisko w sprawie i stwierdził, że KSH nie przewiduje możliwości powołania zarządu spółki komandytowej, czyli organu prowadzącego sprawę spółki i jej reprezentującego, tak jak ma to miejsce w przypadku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Czynności z zakresu reprezentacji spółki komandytowej, zgodnie z art. 117 KSH należą do komplementariusza, któremu co do zasady nie przysługuje wynagrodzenie z tego tytułu, o czym stanowi art. 46 KSH. Artykuł 37 § 1 KSH daje jednak możliwość zawarcia w umowie spółki zapisu o przysługującym komplementariuszowi wynagrodzeniu w związku z ww. czynnościami.

Z art. 66 ust. 1 pkt 35a ustawy o świadczeniach, wynika, że obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu podlegają osoby powołane do pełnienia funkcji na mocy aktu powołania, które z tego tytułu pobierają wynagrodzenie. W przedstawionym stanie faktycznym nie mamy jednak do czynienia z pełnieniem funkcji na podstawie powołania. Komplementariusz, czyli wspólnik, prowadząc sprawę spółki wypełnia swoje obowiązki wynikające z KSH, a zapis o przysługującym mu za to wynagrodzeniu znalazł się w umowie spółki. W katalogu podmiotów podlegających obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu, zawartym w art. 66 ustawy o świadczeniach, nie znalazł się wspólnik pobierający wynagrodzenie za prowadzenie spraw spółki. Ponadto z opisanej powyżej sytuacji wynika, że nie została zawarta umowa o zarządzanie spółką, w związku z tym wynagrodzenie komplementariusza na podstawie umowy spółki oraz uchwały wspólników nie będzie stanowić przychodów z działalności wykonywanej osobiście, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r., poz. 1128 ze zm.) – dalej „ustawa o podatku”, ponieważ przychody z tego tytułu nie zostały ujęte w katalogu przychodów z działalności wykonywanej osobiście, zawartym w art. 13 ustawy o podatku. W szczególności należy zwrócić uwagę, że w tym wypadku wynagrodzenie z tytułu prowadzenia spraw spółki nie będzie przychodami z działalności wykonywanej osobiście wspomnianymi w art. 13 ust. 1 pkt 7 ustawy o podatku. Mowa tu o przychodach otrzymywanych przez osoby, niezależnie od sposobu ich powoływania, należące do składu zarządów, rad nadzorczych, komisji lub innych organów stanowiących osób prawnych. Przepis ten nie znajdzie zastosowania w przedstawionej przez Wnioskodawcę sytuacji, ponieważ KSH nie przewiduje możliwości powołania organów zarządzających w spółce komandytowej. Zadania z zakresu reprezentacji i zarządzania spółką należą do komplementariusza, co wynika z art. 117 KSH.

Wnioskodawca prezentuje pogląd, że zawarcie w umowie spółki zapisu o możliwości wynagrodzenia komplementariusza za prowadzenie spraw spółki nie stanowi umowy o zarządzanie przedsiębiorstwem, czy też kontraktu menadżerskiego, ponieważ komplementariuszowi z mocy prawa przysługuje możliwość podejmowania czynności związanych z zarządzaniem oraz reprezentowaniem spółki. W świetle wskazanych przepisów wynagrodzenie komplementariusza należy uznać za przychody z innych źródeł, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 9 w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o podatku. Podobnie wskazano w interpretacji z dnia 28 lipca 2021 r. Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej sygn. ..., w której podkreślono, że *„wypłacane komplementariuszowi (...) wynagrodzenie za prowadzenie spraw spółki, które zostało określone w podjętej uchwale, nadal stanowić będzie przychód z innych źródeł, zgodnie z art.20 ust. 1 w powiązaniu z art. 10 ust. 1 pkt 9 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych”*.

Na podstawie przedstawionego stanu faktycznego oraz przytoczonych podstaw prawnych należy stwierdzić, iż wynagrodzenie komplementariusza za prowadzenie spraw spółki nie będzie podlegało obowiązkowej składce zdrowotnej.

Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia, w związku z wnioskiem o wydanie interpretacji zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 34 ust. 1-3, 5 i 6 Prawa przedsiębiorców, przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych. Przedsiębiorca we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej przedstawia zaistniały stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe oraz własne stanowisko w sprawie. Udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz z pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej podlega opłacie w wysokości 40 zł. Opłatę wnosi się w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

Na podstawie art. 109a ustawy o świadczeniach, Prezes Funduszu wydaje interpretacje indywidualne, o których mowa w art. 34 Prawa przedsiębiorców, w zakresie spraw dotyczących objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym. Interpretacje indywidualne wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, Fundusz niezwłocznie zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej. Do spraw dotyczących objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym nie należą sprawy dotyczące składek na ubezpieczenie zdrowotne należące do właściwości organów ubezpieczeń społecznych na podstawie art. 62a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz na podstawie art. 83d ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

W ocenie Prezesa Funduszu stanowisko Przedsiębiorcy jest prawidłowe.

Stosownie do treści art. 82 ust. 1 ustawy o świadczeniach, w przypadku gdy ubezpieczony uzyskuje przychody z więcej niż jednego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1, składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest z każdego z tych tytułów odrębnie.

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o świadczeniach, obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą lub osobami z nimi współpracującymi, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców lub przepisów o ubezpieczeniach społecznych lub ubezpieczeniu społecznym rolników.

Zgodnie z art. 5 ust. 21 ustawy o świadczeniach, za osobę prowadzącą działalność pozarolniczą uważa się osobę, o której mowa w art. 8 ust. 6 ustawy o ubezpieczeniach.

Stosownie do art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy o ubezpieczeniach, za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólników spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej. Wobec powyższego, na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o ubezpieczeniach, obowiązkowo

ubezpieceniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Powyższe implikuje okoliczność, iż na gruncie art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o świadczeniach, wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest uważany za osobę prowadzącą działalność pozarolniczą na potrzeby ustalenia podlegania obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

W konkluzji, wobec faktu, iż komplementariusz (jako wspólnik spółki komandytowej), zgodnie z art. 8 ust. 6 ustawy o ubezpieczeniach, uznawany jest za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność, objęty jest obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu działalności pozarolniczej, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o świadczeniach. Otrzymywanie przez komplementariusza wynagrodzenia z tytułu wykonywania czynności nierozzerwalnie związanych ze statusem wspólnika nie wpływa na przywołane reguły podlegania obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

W myśl definicji legalnej ustanowionej w art. 102 KSH, spółką komandytową jest spółka osobowa mająca na celu prowadzenie przedsiębiorstwa pod własną firmą, w której wobec wierzycieli za zobowiązania spółki co najmniej jeden wspólnik odpowiada bez ograniczenia (komplementariusz), a odpowiedzialność co najmniej jednego wspólnika (komandytariusza) jest ograniczona.

Na zasadzie art. 103 § 1 KSH, w sprawach nieuregulowanych w niniejszym dziale do spółki komandytowej stosuje się odpowiednio przepisy o spółce jawnej, chyba że ustawa stanowi inaczej. Zgodnie z przepisem art. 39 § 1 KSH w zw. z art. 103 KSH, co do zasady, każdy wspólnik spółki ma prawo i obowiązek prowadzenia spraw spółki, a prawo to jest prawem osobistym, członkowskim o charakterze obligacyjno-organizacyjnym, a w związku z tym nie może być przedmiotem rozporządzenia.

Zasadą wynikającą z art. 46 KSH jest okoliczność, iż za prowadzenie spraw spółki, w zakresie o jakim mowa w art. 39-40 KSH wspólnik nie otrzymuje wynagrodzenia. Przytoczony przepis ma charakter dyspozytywny, a jego modyfikacja następuje w umowie spółki, statuującej stosunek korporacyjny (vide – art. 37 KSH). Wobec powyższego komplementariusza prowadzącego sprawy spółki nie łączy ze spółką żaden stosunek cywilnoprawny skutkujący wzajemnością świadczonych usług, ale stosunek właścicielski, natomiast wypłacone wynagrodzenie jest pochodną tegoż stosunku i wykonywanych na jego podstawie czynności (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 11 września 2013 r. o sygn. akt III SA/GI 1407/13).

Okoliczność, iż komplementariusz pobiera wynagrodzenie za prowadzenie spraw spółki, w wysokości ustalonej chwałą wspólników nie stanowi zatem dodatkowego, samodzielnego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o jakim mowa w art. 82 ustawy o świadczeniach.

Należy jednak zastrzec, iż obowiązek wykonywania czynności związanych z prowadzeniem spraw spółki dotyczący wspólnika spółki może wynikać bezpośrednio z przepisów KSH., lecz pozycja wspólnika, może być także ukształtowana - stosownie do łączących się z tą funkcją kompetencji, uprawnień i obowiązków przewidzianych albo w umowie spółki, albo w umowie stron, zgodnie z zasadą wolności umów - na podstawie umowy zlecenia (za wynagrodzeniem lub bez wynagrodzenia – art. 45 KSH w zw. z art. 735 § 1 KC). Ocena, czy stosunek prawny łączący komplementariusza ze spółką ogranicza się wyłącznie do więzi ukształtowanej przez przepisy prawa handlowego, czy obok elementów wynikających z tych

przepisów zawiera również cechy charakterystyczne dla innego stosunku prawnego, wynikać musi z analizy składanych przez strony oświadczeń woli i działań podejmowanych w ich wyniku.

Pouczenie

Od niniejszego postanowienia stronie przysługuje:

1) na podstawie art. 34 ust. 5 Prawa przedsiębiorców w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2021 poz. 735, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.” prawo wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, w terminie 7 dni od dnia otrzymania postanowienia, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy albo

2) na podstawie art. 127a k.p.a., w zw. z art. 127 § 3 k.p.a., prawo zrzeczenia się prawa wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oświadczenie o zrzeczeniu należy złożyć do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia w terminie 7 dni od dnia otrzymania decyzji. Z dniem doręczenia Prezesowi Narodowego Funduszu Zdrowia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, albo

3) na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.) prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, z pominięciem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia ul. Rakowiecka 26/30, 02-528 Warszawa, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Na podstawie art. 214, art. 219 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz na podstawie § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.) strona jest zobowiązana uiścić wpis stały od skargi w wysokości 200 złotych.

Na podstawie art. 243 ustawy o postępowaniu przed sądami administracyjnymi strona, która spełnia ku temu przesłanki, może ubiegać się o przyznanie prawa pomocy.